

De fide capitula duodecim

ca. 14 lines lost[κα]ὶ φῶς τοῦ κο[σμου, καθὼς γέγραπται, ἀναθεματιζέσθω.] {2[ζ]}2 εἴ τις λέγει· ἄλλ[ο]ς ὁ [παθὼν, καὶ ἄλλος ὁ μὴ παθὼν, καὶ μὴ ὁμολογεῖ] αὐτὸν τὸν ἀπ[α]θ[ῆ] θεὸν λόγον καὶ ἄτρεπτον σαρκὶ ἰδίᾳ παθόντα ἀτρέπτως, καθὼς] γέγραπται [ἀναθεματιζέσθω.] {2η}2 εἴ τις λέγει· ἄλλος ὁ πρὸ αἰῶ[ν]ων υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἄλλος ὁ ἐπ' ἐσχάτων, καὶ μὴ] ὁμολογεῖ ἓνα υ(ἰ)ὸν τοῦ θ(εο)ῦ σω[τῆρα] ξα. 30] {2θ}2 εἴ τις λέγει ἐκ σπέρματος ἀνδρ[ῶ]ς γεγενῆσθαι τὸν Χριστὸν ἐκ παρθένου,] καθὼς πάντες οἱ ἄνθρωποι [ca. 30] σαρκωθέντα καὶ ἐνανθρωπήσαντα ἐ[κ] σπέρματος Δαβὶδ, καθὼς γέγραπται,] ἀναθεματιζέσθ[ω].] ca. 17 lines lost ἀλλ' ἵνα δ[εῖξῃ] [καὶ τῆς θεότητος τὴν ἐνέργειαν, καὶ τοῦ σώμα[τ]ος [τῆ]ν ἀλήθειαν. {2[ια]}2 πῶς δὲ ἡ μετὰ χρόνον σὰρξ ὁμοούσιος ἂν λέγοι[τ]ο] τῆς ἀχρόνου [θεότητος; ὁμοούσιον γὰρ λέγεται τὸ ταυτ[ὸ]ν τῆ φύσ[ε]ι] καὶ τῆ ἀειδιό- [τῆτι ἀπαραλλάκτως.] {2[ι]}2 πῶς δ' ἂν λέγοιτο ἄνθρωπον τέλειον ἀν[ε]ληφέν[αι] τ[ὸ]ν Χ(ριστὸ)ν ὡς ἓνα [τῶν προφητῶν, αὐτοῦ τοῦ κυρίου] ἀν[θ]ρώ[π]ου γενομένου τῆ ἐκ παρθένου [σαρκώσει; διὸ γέγραπται ὅτι ὁ] πρῶ[τ]ος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοεικός. [ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐκ γῆς πλασθεὶς εἰς γῆ]ν ἀηληλυθεν, ὁ δεύτερος ἄνθρωπο(ς) [ca. 20] κ[α]ὶ ἄνθρωπος γενόμενος] ἐ[ἰ]ς οὐ[ραν]οὺς ἀνελή- [λυθε. καὶ λέγεται ὁ] πρῶτος Ἀδάμ. καὶ ὡσπερ ὁμολόγηται ca. 18 lines lost {2[ζ]}2 πῶς δ' ἂν λέγοιτο [ἄλλος ὁ παθὼν, καὶ ἄλλος ὁ μὴ παθὼν, αὐτοῦ τοῦ κυρίου] λέγοντος· δεῖ[ξ] [τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποκτανθῆναι,] καὶ τῆ τρίτῃ ἡ[μ]έρα ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅταν ἴδῃτε τὸν υἱὸν] τοῦ ἀνθρώπο[υ] κ[α]θ[ῆ]μενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς· καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ] υἱὸς τοῦ ἀνθρώπο[υ] ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ;] {2 }2 πῶς δ' ἂν λέγοι τ[ῆ]ς [σωζ]όμενον τὸν Χριστὸν, αὐτοῦ τοῦ κυρίου λέγοντος· ἐγώ] εἰμι ἡ ζωὴ· καὶ ἐγώ] [ἦ]λθ[ο]ν ἵνα ζῶν ἔχωσι· καὶ ὁ πιστεύων] εἰς ἐμὲ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσ[ε]ι ἀλλ' ὄψεται τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;] ca. 14 lines lost σά[ρ]κ[α], καὶ π[ί]νων] [μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον;] {2[β]}2 πῶς δ' ἂν λέγοι τις ἄψυχον καὶ ἀνόητον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου· τα]ραχῆ γὰρ, [καὶ λύπη, καὶ ἀδημονία, οὔτε σαρκὸς ἀψύχου, οὔτε] ψ[υ]χῆς [ἀνοήτου, οὔτε θεότητος ἀτρέπτου, οὐδὲ δοκίσεως] ἔνδιξις, [οὔτε ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἢ] τ[ῆ] μ[α]· ἀλλὰ τῶ]ν κ[α]θ' ἡμᾶς [παθῶν τὴν ἐπίδειξιν ἐν ἑ]α[υτῶ] ἐ[π]ο[ι]εῖτο ὁ] λόγος, [καταδεξάμενος τὸ παθητικόν,] κ[α]θὼς [γέγραπ]τ[α]ι, ὅτι αὐτὸς [τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀνέλα]βε[ν], καὶ [τὰς νόσο]υς ἐβάστασεν. ca. 14 lines lost [δ]εσπότην, [καὶ ἀνυμνούντων τὸν ἐν φάτῃ σπαργανωθέντα θεόν,] [καὶ λε]γό[ν]των[ca. 35] [ἀ]νετράφη· θ[εο]φανῶς ἐν μέσῳ διδασκάλων καθεζόμενος,] καὶ ἐκπλήτ[ων] αὐτοὺς τῆ σοφία παρὰ καιρὸν ἡλικίας τῆς] κατὰ το[ῦ] σῶμα, [ὡς ἀπαριθμεῖται ὁ εὐαγγελικὸς λόγος. ἐν Ἰορδάνῃ] ἐβαπτίσθη, [οὐκ ἁγιασμοῦ προσλήψει προσαγόμενος, ἀλλ' ἁγιασμοῦ] μετοχὴν χ[α]ριζόμενος. ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπειράσθη, οὐ πειρασμῶ] ὑποκείμενος [ca. 12 lines lost καὶ] θ(εο)ῦ πρ[ὸ]ς [ἀνθρώπους γένηται κοινωνία. ἐπὶ ταύτῃ τῇ χά]ρ[ι]τι δοξάσωμε[ν] [30-35 κόσμ]ο[υ] σωτηρίας. [δοξάσωμεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐνεργούν,] το[ῦ] ζῶποιοῦν [ἡμᾶς, τὸ παρέχον τὰ χαρίσματα πρὸς θεοῦ κο]ινωνείαν, κα[ὶ] μὴ [περιεργαζόμεθα τὸν εὐαγγελικὸν λόγ]ον λέξσει περ[ὶ] ξήροις, [ἀπεράντους ζητήσεις καὶ λογο]μαχίας σπύροντες, καὶ τὸν [λεῖον καὶ εὐθύτατον λόγ]ον τραχύνοντες, ἀλλὰ μάλλον ca. 10 lines lost [····]·[ca. 40] [····]υ[ca. 40] [γρα]φᾶς, καὶ ὁ[τι] ξα. 33] [····]απαντα[ca. 35] [καὶ ὅ]τι ἀπέθ[ανεν] ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καθὼς] [γέ]γραπται, κα[ὶ] ὅτι εἰς οὐρανοὺς ἀνελήφθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν] [δ]εξιᾷ τοῦ πα(τρ)ῶ(ς), [ὅθεν ἴξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καθὼς] γέγραπται,

μ[ή ποτε ἡμῶν λογομαχούντων πρὸς ἀλλήλους] βλασφημ[ήσωσί τινες τὸν τῆς
πίστεως λόγον, καὶ ἐπέλθῃ] τὸ εἰρημ[ένον]